

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/170/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202863
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713202863.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266 zastúpeného splnomocnencom: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti odporkyňi: B. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX L., štátny občan SR, o zaplatenie 990,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 157,59 € s 9 % úrokom z omeškania od 2.6.2014 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi súd nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ Profidebt Slovakia, s.r.o. sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 18.4.2013 domáhal, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť sumu 990,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 826,34 € od 5.10.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa GE Money, a.s. (ďalej „pôvodný veriteľ“) na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“). Pôvodný veriteľ uzavrel s odporkyňou dňa 19.6.2008 Zmluvu o úvere, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úver vo výške 2 323,57 eur splatný v 36 mesačných splátkach vo výške 86,64 eur. Odporkyňa porušila ust. 4.17 VOP, podľa ktorých bola povinná mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať a preto veriteľ dňa 28.11.2010 zmluvu vypovedal. Odporkyňa následne neuhradila svoj dlh ani čiastočne. Pohľadávku pôvodného navrhovateľa vo výške 990,14 eur tvorí istina 826,34 eur, úroky z omeškania 64,22 eur a poplatky 99,58 eur.

Súd pre neúplnosť odôvodnenia návrhu vyzval pôvodného navrhovateľa výzvou zo dňa 12.12.2013 na špecifikáciu dlžnej sumy, na oznámenie koľko splátok odporkyňa celkovo uhradila a s poukazom na § 120 ods. 1 O.s.p. na preukázanie, že poplatky boli s odporcom individuálne dojednané. Pôvodný navrhovateľ vo svojej odpovedi zo dňa 9.1.2014 označenej ako doplnenie návrhu súdu oznámil, že odporkyňa uhradila celkom 2 024 eur, pričom pôvodný veriteľ započítal sumu 1 497,23 eur na istinu a sumu 526,77 eur na úroky. Poplatky vo výške 99,58 eur pozostávajú z poplatku za upomienku 24,90 eur, zo zmluvnej pokuty za omeškanie s platením splátky 51,96 eur, z dlžného poistného 13,44 eur a z poplatku za vedenie účtu 9,28 eur. Ďalej odkazoval na body 4.18, 4.20, 4.21 VOP.

Súd uznesením č.k. 3C/170/2013-48 zo dňa 22.7.2014 pripustil, že do konania namiesto doterajšieho navrhovateľa Profidebt Slovakia, s.r.o. vstúpil Intrum Justitia Debt Finance AG.

Navrhovateľ trval na návrhu v celom rozsahu.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila. Na pojednávanie predvolaná riadne a včas sa bez ospravedlnenia neodstavila.

Navrhovateľ a jeho splnomocnenec, predvolaní na pojednávanie riadne a včas, sa na pojednávanie nedostavili, neúčast' ospravedlnil splnomocnenec navrhovateľa a zároveň súhlasil s prejednaním veci bez ich prítomnosti.

Vo veci boli splnené podmienky, dané v ustanovení § 101 ods. 2 O.s.p. a preto súd vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti účastníkov a prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s tým, že sa jedná o vec, ktorú možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie Rámcovou Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 a k nej patriacou prílohou č. 1, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 5.10.2012, Zmluvou o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 19.6.2008, Obchodnými podmienkami úverových produktov vo verzii 4/2007, sadzobníkom poplatkov GE Money, a.s. platným od 2.1.2008, platobnou históriou odporkyne, doplnením návrhu pôvodného navrhovateľa zo dňa 9.1.2014 a zistil tento skutkový stav veci:

Rámcovou Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 a k nej patriacou prílohou č. 1 má súd preukázané, že postupca GE Money, a.s. postúpil na pôvodného navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 5.10.2012 oznamoval pôvodný veriteľ odporkyni, že postúpil svoju pohľadávku voči odporkyni na pôvodného navrhovateľa.

Zo zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 19.6.2008 (ďalej len „Zmluva“), súd zistil, že bola uzavretá medzi odporkyňou a spoločnosťou GE Money, a.s., kde sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyni úver vo výške 2 323,57 eur (70 000 Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 86,64 eur (2 610 Sk), v nich je zahrnuté poistenie 3,35 eur mesačne, s dátumom prvej splátky 16.7.2008, s dátumom každej ďalšej platby k 16. dňu v mesiaci, so súborom poistenia A. Ročná percentuálna miera nákladov na úver bola uvedená vo výške 18,84 %. Podľa tejto zmluvy sa GE Money, a.s. zaväzuje, že na požiadanie zákazníka a po splnení podmienok stanovených GE Money, a.s. poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa Zmluvy o úvere. V ostatnom určujú obsah Zmluvy obchodné podmienky a sadzobník poplatkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy.

Obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty vo verzii 4/2007 súd zistil, že podľa čl. II bod 2.1 OP zmluvou o úvere poskytuje veriteľ zákazníkovi jednorazový splátkový úver, ktorého celú výšku zákazník vyčerpá naraz a následne ho spláca v nej stanovených splátkach, bez možnosti opakovaného čerpania už splatenej časti úveru.

Podľa čl. II bod 2.3 OP, výšku celkového zmluvného záväzku predstavuje súčet celkovej výšky úveru uvedenej v zmluve o úvere, úrokov, úhrad a ostatných nákladov podľa zmluvy o úvere. Zákazník je povinný splácať túto sumu v splátkach, pričom každá splátka je splatná vždy 7 dňom po príslušnom dni platby uvedenom v zmluve.

Podľa čl. V bod 5.1 OP zákazník je povinný veriteľovi za služby a peňažné prostriedky poskytované veriteľom podľa zmluvy platiť úhrady podľa sadzobníka, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Podľa čl. V bodu 5.7 OP Platby od zákazníka s započítavajú voči pohľadávke veriteľa bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na úrok z úveru, na poplatky, na pravidelné splátky istiny úveru, na úrok z omeškania s platením splátok, na úrok zo zmluvných pokút za porušenie povinnosti voči veriteľovi na zmluvné pokuty. V každej z vyššie uvedených skupín dochádza najskôr k započítaniu na pohľadávku skôr splatnú.

Podľa čl. V bodu 5.16 OP veriteľ je oprávnený upravovať výšku úhrad a v dôsledku toho i RPMN, najmä v závislosti od zmien objektívnych skutočností a to formou zmeny či doplnenia sadzobníka.

Podľa čl. V bodu 5.18 OP ak zákazník alebo ďalší držiteľ poruší svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy, veriteľ má právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty a tam, kde je to stanovené, tiež na zmluvný úrok z omeškania podľa sadzobníka alebo príslušný poplatok nezávisle od toho, či ide o porušenie povinností zavinené alebo nie. Všetky náklady veriteľa spojené s vymáhaním pohľadávky idú na ťarchu zákazníka, ich výšku môže veriteľ určiť paušálne v sadzobníku.

Podľa čl. V bodu 5.21 OP v prípadoch uvedených v bode 5.20 je zákazník tiež povinný okamžite uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške zodpovedajúcej súhrnnej výške úrokov, ktoré by bol zákazník povinný platiť od okamihu uplatnenia práva veriteľa na predčasné splatenie do konca celej riadnej doby splácania úveru stanovenej v zmluve.

Zo sadzobníka poplatkov GE Money, a.s. platnom od 2.1.2008 súd zistil, že je v ňom uvedený poplatok za zaslanie upomienky 7,33 eur, zmluvná pokuta za omeškanie so splácaním úveru 20 % z dlžnej čiastky, minimálne 2,93 eur, poplatok za súbor poistenia A v sume 3,99 % z mesačnej splátky.

Podľa platobnej histórie odporkyne bol odporkyni dňa 19.6.2008 poskytnutý úver vo výške 2 323,57 eur (70 000 Sk), odporkyňa do dňa postúpenia pohľadávky zaplatila pôvodnému veriteľovi celkom 2 165,98 eur. Odporkyni bol dňa 19.6.2008 účtovaný poplatok za službu vo výške 83,65 eur a následne poplatky za poistenie 119,91 eur, poplatky za upomienky spolu v sume 24,90 eur a sankčné poplatky spolu vo výške.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení do 31.12.2008 zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení do 31.10.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) a b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 31.7.2008 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nespĺnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 písm. d) a e) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č.1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 566 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky, ods. 2 pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 87/1995 Z.z. /účinné do 31.12.2008/ výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. / účinné od 1.1.2009/, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že predmetná zmluva je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Pôvodný veriteľ poskytol odporkyni úver v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a odporkyňa prijala finančnú službu ako spotrebiteľ. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie odporkyne v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 2 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a postavenie pôvodného veriteľa, ktorý poskytol podľa predmetu svojho podnikania finančnej služby odporkyni podľa zmluvy vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa a § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd mal za preukázanú existenciu úverovej zmluvy, pričom jej náležitosti posudzoval nielen podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci na zmluvu aplikoval aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka. Charakter spotrebiteľskej zmluvy zostáva zachovaný aj po postúpení pohľadávky na navrhovateľa a nestráca sa zmenou v súčasnosti aktívne legitimovaného účastníka - navrhovateľa, pretože tento sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky iba novým veriteľom odporkyne, pričom nebolo pochyb ani o tom, že s postúpenou pohľadávkou prešli aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

V súdnej veci účastníkov súd postupoval v súlade s rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ vo veci Mostaza Claro C- 168/05, Godard C-429/05 a Oceáno Gruppo Editorial C-240/98, v ktorých súd judikoval, že súdy sú povinné aj bez návrhu posúdiť nekalý charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky a aj bez návrhu skúmať či Zmluva a obchodné podmienky neobsahujú neprijateľné podmienky, ktoré sú podľa zákona neplatné.

Z návrhu a zo zistených skutočností pri právnom posúdení veci súdom vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal aj zaplatenia zmluvnej pokuty, sankčných poplatkov, poplatkov za služby a poplatkov za upomienky a iných poplatkov, ktoré neboli so spotrebiteľom individuálne dojednané, a ktoré sú zahrnuté do istiny pohľadávky. S odkazom na § 6 ods. 1 smernice Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“, premietlo sa toto ustanovenie do vnútroštátneho práva SR do ustanovení § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorých spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOST'/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Po oboznámení sa so zmluvou a s obchodnými podmienkami úverových produktov, ktoré majú byť súčasťou zmluvy v rámci postupu súdu v konaní a pri právnom posúdení veci a za zistenia, že navrhovateľ sa domáha práva zo spotrebiteľskej zmluvy súd zistil, že obchodné podmienky obsahujú pre spotrebiteľa neprijateľné podmienky v čl. V v bode 5.7, 5.18 a 5.21.

Podľa čl. V bodu 5.7 OP Platby od zákazníka s započítavajú voči pohľadávke veriteľa bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na úrok z úveru, na poplatky, na pravidelné splátky istiny úveru, na úrok z omeškania s platením splátok, na úrok zo zmluvných pokút za porušenie povinnosti voči veriteľovi na zmluvné pokuty. V každej z vyššie uvedených skupín dochádza najskôr k započítaniu na pohľadávku skôr splatnú.

Podľa čl. V bodu 5.18 OP ak zákazník alebo ďalší držiteľ poruší svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy, veriteľ má právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty a tam, kde je to stanovené, tiež na zmluvný úrok z omeškania podľa sadzovníka alebo príslušný poplatok nezávisle od toho, či ide o porušenie povinností zavinené alebo nie. Všetky náklady veriteľa spojené s vymáhaním pohľadávky idú na ťarchu zákazníka, ich výšku môže veriteľ určiť paušálne v sadzovníku.

Podľa čl. V bodu 5.21 OP v prípadoch uvedených v bode 5.20 je zákazník tiež povinný okamžite uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške zodpovedajúcej súhrnnej výške úrokov, ktoré by bol zákazník povinný platiť od okamihu uplatnenia práva veriteľa na predčasné splatenie do konca celej riadnej doby splácania úveru stanovenej v zmluve.

Súd poukazuje aj na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech strany - spotrebiteľa a odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Z formy a obsahu zmluvy o úvere a tiež Obchodných podmienok k nej patriacich je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu a „formulárové obchodné podmienky“, „dohoda“ v rámci zmluvnej voľnosti strán bola daná do obchodných podmienok na predtlačí, vyhotovenej dodávateľom. U neprijateľnej podmienky Občiansky zákonník v § 53 ods. 5 OZ ustanovuje, že je neplatná, súd dodáva, že v dôsledku neplatnosti spotrebiteľa nezaväzuje.

V Bode 5.7 obchodných podmienok neprijateľnosť podmienky súd vidí v „práve“ veriteľa započítať platby od zákazníka bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na úrok z úveru, na poplatky, na pravidelné splátky istiny úveru, na úrok z omeškania s platením splátok, na úrok zo zmluvných pokút za porušenie povinnosti voči veriteľovi na zmluvné pokuty. Nemôže byť v záujme spotrebiteľa, aby si najprv uspokojil dodávateľ úrok, poplatky a až potom istinu a to ešte

aj podľa zákona neprípustným započítavaním úroku a poplatkov, ktoré mu podľa zákona nepatria. Z formy a obsahu Zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej medzi účastníkmi je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, ktorej predtlač formulára mal dodávateľ už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporkyne, podmienky nemohla odporkyňa individuálne vyjednať. Ak dodávateľ účtoval podľa zmluvy o úvere odporkyni v poradí ním stanovenom a ohľadom výšky úroku jednoznačne konal v rozpore s predpismi občianskoprávnymi, súd dospel k záveru, že zmluva o úvere v tomto bode podmienok obsahuje v zmysle § 53 ods. 1 OZ ustanovenie, ktoré je neprijateľnou podmienkou, spôsobujúcimi nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa /odporkyne/. Súd má za to, že ak sa ustanovuje v § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zákonná podmienka zákazu odchylenia sa od predpisov občianskoprávných, iná úprava vyznieva v neprospech spotrebiteľa, je podľa § 52 ods. 2 OZ obchádzaním zákona a preto v zmysle § 39 OZ neplatná. Súd teda poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech strany - spotrebiteľa a odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ podmienkou danou do bodu 5.8 obchodných podmienok znevýhodnil spotrebiteľa a dal do obchodných podmienok ustanovenie o započítavaní zo splátky, keď účtoval právny predchodca navrhovateľa najprv úroky, poplatky, čím poškodzoval spotrebiteľa. Aj keď je zmluva o úvere podľa § 479 Obchodného zákonníka a v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) tohto zákona absolútnym obchodom a v Obchodnom zákonníku je upravené v jeho § 330 ods. 2 spôsob započítavania, pre spotrebiteľa platí výhodnejšie ustanovenie § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, platné od 1.1.2008, teda aj v čase uzavretia zmluvy s odporkyňou. Čiastočné plnenie sa podobá plneniu v splátkach. Pri plnení v splátkach je však výška splátok a splatnosť jednotlivých splátok vopred určená, kým pri čiastočnom plnení to tak nie je, keďže záleží iba na dlžníkovi, či čiastočné plnenie ponúkne, kedy a v akej výške a z ustanovenia § 566 ods. 2 OZ je zrejmé, že poradie započítania zo splátky je na dlžníkovi, nie na veriteľovi. Spotrebiteľ dôvodne očakáva, že mu najprv splátky budú účtované na istinu, ktorou sa jeho dlh znižuje. Znižuje sa tak spotrebiteľovi aj riziko, že sa mu bude počítat úrok z omeškania z vyššieho dlhu. Zmluvná podmienka spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v ekonomicky pre spotrebiteľa nevýhodných podmienkach a naopak je na ekonomický prospech dodávateľa a takýmto ujednaním dochádza k zhoršeniu práv spotrebiteľa a isteniu si pohľadávky veriteľom, že nepríde o úroky a poplatky v prípade jej nevykonalosti z akéhokoľvek dôvodu.

Súd tiež posúdil ako neprijateľnú podmienku v čl. V v bode 5.18 a 5.21 OP týkajúcich sa práva veriteľa požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty. K účtovaniu zmluvnej pokuty pôvodným veriteľom odporkyni tak ako vyplýva z platobnej histórie odporkyne, kde zmluvná pokuta je označená ako sankčné poplatky, súd uvádza, že ju Občiansky zákonník podľa § 544 OZ pripúšťa ako zabezpečovací záväzok k hlavnému záväzku. Hlavným záväzkom, ktorý mala zmluvná pokuta zabezpečovať je plnenie zo zmluvy o úvere odporkyňou. V ustanovení § 544 ods. 1 OZ je platnosť dojednania dané pod podmienkou dodržania písomnej formy dojednania zmluvnej pokuty. Daním údajného dojednania zmluvnej pokuty dodávateľom iba do Obchodných podmienok, nezakladá dojednanie zmluvnej pokuty medzi účastníkmi zmluvného vzťahu a v konaní bolo výpoveďou odporkyne preukázané, že zmluvnú pokutu nevyjedнала. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný a podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobým mravom.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je dôvodný len v časti priznanej súdom vo výroku tohto rozhodnutia. Plnenie v tomto konaní je uplatnené navrhovateľom zo spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý odporkyni jednorazovo. Predmetom konania podľa návrhu bolo zaplatenie sumy 990,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 826,34 € od 5.10.2012 do zaplatenia a náhrada trov konania. Dlžná suma vo výške 990,14 eur pozostávala z nárokov uplatnených navrhovateľom ako nárok označený za istinu vo výške 826,34 eur, nárok na úroky z omeškania 64,22 eur a poplatky 99,58 eur.

Po preskúmaní predmetnej zmluvy, z ktorej navrhovateľ podľa svojich skutkových tvrdení uplatňoval právo na zaplatenie svojej pohľadávky - úveru, súd dospel k záveru, že zmluva o úvere v čase jej

uzavretia neobsahuje výšku úrokovej sadzby v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zmluva ďalej neobsahuje uvedenie poplatkov okrem poplatku za poistenie v sume 3,35 eur mesačne. V prvom rade tak bolo zistené, že v zmluve nie je riadne dohodnutý úrok z úveru, chýba jeho výška. Súdu boli doručené obchodné podmienky, kde v bode čl. V bod 5.1 OP zákazník je povinný veriteľovi za služby a peňažné prostriedky poskytované veriteľom podľa zmluvy platiť úhrady podľa sadzobníka, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Súd preskúmal sadzobník poplatkov k zmluve o úvere platný od 2.1.2008, kde zistil, že v ňom nie je uvedená výška úrokovej sadzby. V zmysle § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ich absencia v zmluve spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd tak preskúmal zmluvu, obchodné podmienky predložené navrhovateľom ako aj sadzobník poplatkov a zistil, že v žiadnej z týchto listín nie je uvedená výška úroku. V sadzobníku poplatkov sú síce uvedené niektoré poplatky, predovšetkým zmluvná pokuta, poplatok za upomienky a poplatok za súbor poistenie A, avšak sadzobník poplatkov nenahrádza zmluvu, nie je podpísaný oboma zmluvnými stranami. Po preskúmaní platobnej histórie odporkyne súd zistil, že odporkyni boli účtované poplatky, ktoré ani v zmluve, v obchodných podmienkach, či v sadzobníku vôbec uvedené neboli a to poplatky za službu - poplatok za hotovostný výber. Navyše v Obchodných podmienkach je v čl. V bod 5.16 uvedené, že veriteľ je oprávnený upravovať výšku úhrad a to formou zmeny či doplnenia sadzobníka, čo znamená, že pôvodný veriteľ si mohol výšku poplatkov meniť bez súhlasu odporkyne, čo aj podľa platobnej histórie odporkyne vykonal, pričom odporkyňa sa o týchto zmenách ani nemusela dozvedieť. Za týchto zistených skutočností súd vyvodil, že v Zmluve pre chýbajúci údaj o výške úrokovej sadzby ako aj o poplatkoch treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže je úver bezúročný a bez poplatkov, súd nepriznal navrhovateľovi v konaní žiadané úroky, ani poplatky, ktoré boli v návrhu označené ako súčasť istiny. Súd nepriznal navrhovateľovi poplatky za poistenie, i keď boli priamo v zmluve uvedené a to z dôvodu, že navrhovateľ súdu nepredložil poistnú zmluvu ani Všeobecné poistné podmienky a tým nepreukázal, že mu vznikol nárok na poplatky za poistenie.

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa získala úver vo výške 2 323,57 eur, odporkyni zo zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva záväzok vrátiť navrhovateľovi sumu nesplateného úveru, okrem tej časti, o ktorej bolo preukázané, že ju odporkyňa zaplatila. Súd mal z platobnej histórie odporkyne preukázané, že z poskytnutého úveru zaplatila celkom sumu 2 165,98 eur do dňa postúpenia pohľadávky a po postúpení pohľadávky nezaplatila nič. Nesplatená istina úveru tak predstavuje sumu 157,59 eur, ktorá predstavuje záväzok odporkyne, o ktorom súd nemal v konaní preukázané, že ho odporkyňa po poskytnutí úveru uhradila a preto súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu poskytnutých a nesplatených 157,59 eur istiny.

Súd návrh v zostávajúcej časti zamietol z nasledovných dôvodov:

Úrok a poplatky súd navrhovateľovi nepriznal, čo súd zdôvodnil vyššie.

Súd nepriznal navrhovateľovi ani nárok na zmluvnú pokutu vo výške 51,96 eur. Zmluvnú pokutu ako sankciu za to, že dlžník poruší povinnosť zo záväzkového vzťahu súd považoval za právny úkon medzi stranami nedohodnutý. U zmluvnej pokuty sa jedná o zabezpečovací prostriedok v prospech veriteľa pre prípad, že dlžník riadne a včas nesplní svoju povinnosť a ocitne sa v omeškaní a následkom je povinnosť zaplatiť za to majetkovú sankciu. Dohoda o zmluvnej pokute vyžaduje písomnú formu podľa § 544 ods. 2 OZ pod následkom neplatnosti podľa § 40 ods. 1 OZ. Podstatnou náležitosťou zmluvnej pokuty je určenie jej výšky alebo určenie spôsobu jej určenia. Súd má za to, že ak v konaní nebolo preukázané, že došlo k dohode medzi účastníkmi Zmluvy o zmluvnej pokute v predpísanej záväznej písomnej forme, v ktorej by bolo jednoznačne určené, za aké porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti má byť zmluvná pokuta platená. Preto je právny úkon zmluvnej pokuty neplatný pre nedostatok písomnej formy, nedostatok podpisom potvrdenej vôle účastníkov o dohode o zmluvnej pokute, keďže je uvedená iba v obchodných podmienkach a u výšky sa odkazuje na sadzobník, ktorý odporkyňa nepodpísala a preto ani nemusela poznať, v dôsledku nedostatku vôle k vzniku právneho úkonu je právny úkon neplatný aj v zmysle § 37 ods. 1 OZ.

Súd má za to, že pôvodný veriteľ odporkyne a ani navrhovateľ, ktorý odvodil svoje právo na plnenie z odkúpenej pohľadávky zo zmluvy o úvere od predchádzajúceho veriteľa nemohol účinne započítať zo splátok poukázaných veriteľovi odporkyňou úrok, poplatky tak, ako započítavanie vyplýva z platobnej histórie odporkyne, pretože je v ustanovení § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch vylúčený z nároku na úrok a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, zákon mu právo na úroky a poplatky nepriznáva a nemôže mu vzniknúť ohľadom týchto nárokov ani splatná pohľadávka a iba splatná pohľadávka je spôsobilá na započítanie a na uplatnenie na súde. V zmysle § 580 OZ je započítanie možné, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu s následkom, že zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú a za predpokladu, že niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa streli pohľadávky spôsobilé na započítanie. O takýto prípad v súdnej veci účastníkov nejde, pretože odporkyňa nemala voči veriteľovi podľa platobnej histórie žiadnu pohľadávku spôsobilú na započítanie, mala iba dlh a započítavanie je buď jednostranným alebo dvojstranným právnym úkonom, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. Jednostranné započítanie má význam v tom, že si veriteľ istí oproti dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom, že po splnení záväzku veriteľa druhý účastník jeho záväzkov neuspokojí. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch vylučuje veriteľa z práva na úrok a poplatky, nemal ani spôsobilú pohľadávku na započítanie a ani splatnú na uplatnenie na súde.

Vzhľadom k uvedenému súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie neuhradenej istiny úveru v sume 157,59 eur, ktorú je odporkyňa povinná navrhovateľovi zaplatiť. Súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške podľa návrhu, pretože tento nepresahuje úrok z omeškania vo výške o 9 % ročne v zmysle Nar. vl. 87/1995 Z.z., avšak súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania odo dňa 2.6.2014 do zaplatenia, vzhľadom na to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že vypovedal zmluvu dňa 28.11.2010, ani to, žeby doručil odporkyňi oznámenie o postúpení pohľadávky z výzvou k úhrade, návrh bol odporkyňi doručený dňa 2.6.2014 a teda až týmto dňom sa odporkyňa dozvedela o tom, že pohľadávka navrhovateľa je splatná a preto súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania až od 2.6.2014 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Predpokladom rozhodnutia o trovách konania je podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., aby ich účastník uplatnil za podmienok stanovených v tomto ustanovení. Úspešnejšia odporkyňa (úspech odporkyne v konaní 84,08 %, úspech navrhovateľa 15,92 %, čistý úspech odporkyne 68,16 %) si náhradu trov konania neuplatnila, neúspešný navrhovateľ podal návrh na rozhodnutie o trovách. Na základe týchto skutočností súd rozhodol, že sa navrhovateľovi pre jeho procesný neúspech v konaní náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorým je zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov - Exekučný poriadok.